

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 19. september 2025 i ankesag

Sagl.nr. K 105/25

Anklagemyndigheden

mod

T

født den [...] 1978

(autoriseret forsvarer, cand.jur. Christina Johnsen)

Sermersooq Kredsret afsagde dom i 1. instans den 13. august 2024 (kredsrettens sagl.nr. KS-SER-1805/2023).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået om domfældelse i overensstemmelse med den ved kredsretten rejste tiltale og skærpe af den idømte foranstaltning.

Tiltalte T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet forklaring af tiltalte T og vidnerne F1 og F2, der alle har vedstået deres forklaring for kredsretten.

Tiltalte T har for landsretten om forhold 1 forklaret, at han arbejdede som kommunefoged i [...] i januar 2023. Han havde haft jobbet i 6 år. Jobbet omfattede mange opgaver, f.eks. tyveri, brugstyveri af både, selvmord, vold og søgning efter forsvundne personer. Kommune-fogeden fungerer som en politimand. Et år var han helt alene som kommunefoged.

Den 1. januar 2023 var han på arbejde som kommunefoged sammen med hjælpekommune-fogeden X1. De blev ringet op om uro. Det var et par, F1 og X2, der lavede uro uden for

brandstationen. Da tiltalte og kollegaen kom dertil, så de F1 overfalde sin mand ved at slå ham i hovedet med en flaske. Manden fik et blå mærke. De fik kvinden væk fra manden, der flygtede med det samme. De beroligede F1 og gik derefter med hende rundt i bygden for at lede efter X2. De fandt ham ikke. Det viste sig senere, at han havde gemt sig, fordi han ikke ville være sammen med F.

F blev på ny meget oprevet, fordi de ikke fandt X2.

Der var på dette tidspunkt gået ca. en time, siden de blev tilkaldt, og tiltalte besluttede at ringede til politiet i Nuuk, fordi de ikke vidste, hvad de skulle gøre med F1, der var så urolig. De fik at vide, at de kunne lænke F1 med håndjern inde i brandstationen, hvilket de så gjorde. Hun havde hænderne bag en stolpe, som anvist af politiet.

Efter yderligere ca. en time, hvor F1 var faldet til ro, fik hun lov til at gå, men da hun kom ud, blev hun vred med det samme igen og sagde, at hun ville begå selvmord, hvorefter hun løb ned mod kajen.

De fulgte efter hende til havnen og fik hende stoppet ved butikken. Hun ville ellers hen mod havet. Det var både tiltalte og den anden kommunefoged, der stoppede hende ved at tage fat i hende. De ville føre hende hjem, men det var helt umuligt, fordi hun ville finde sin mand først og blev opfarende gang på gang.

Tiltalte ringede til politiet igen, fordi de ikke vidste, hvad de skulle gøre. Politiet sagde til ham, at han skulle slå hende med politistaven på armen.

Da han slog hende, var de ved butikken, som er ved havnen, men et stykke fra havet. Han slog hende tre gange på armen med politistaven for at få hende til at falde til ro. Hun stod op, da han slog hende.

Han sagde ikke til hende, før han slog, at han ville slå, hvis hun ikke var rolig.

Hvis de bare havde ladet hende gå, ville hun have kastet sig i havet.

Hun faldt til ro efter slagene med staven på armen og begyndte at græde. Hun satte sig ved forsamlingshuset, hvor de efterlod de hende, fordi hendes mor kom og var ved hende.

Tiltaltes kollega slog ikke. Det var kun tiltalte, fordi det var ham, der havde ringet og fået vejledning. Hans kollega vidste ikke rigtig, hvad der skulle gøres.

F1 fik ikke håndjern på igen efter, at de havde løsladt hende fra brandstationen.

Han ramte kun F1 på armen med politistaven, ikke på kroppen.

De arbejdede med F1 i 4 timer.

F1 var til sidst ikke særlig beruset, men havde meget vrede i sig. Hun kan sige ting på en meget hård måde. Hun er altid meget urolig og provokerende.

F1 var ikke udadreagerende over for tiltale og X1, men råbte.

Han har tre gange været til oplæring i, hvordan politistaven må bruges. Man må bruge den, når det er helt umuligt. Han har brugt den 3 gange i løbet af de 6 år, han har været kommune-foged.

Indberetning af, at man har brugt staven, foregår på den måde, at man ringer til politiet i Nuuk og fortæller det. Det gjorde han også ved den omhandlede lejlighed.

Tiltalte hørte ikke noget efterfølgende fra politiet vedrørende sagen om F1.

Tiltalte har for landsretten om forhold 2-4 forklaret, at V1 er hans tidligere kone. De og deres fire børn boede sammen i januar 2023. Børnene er født i henholdsvis 2010, 2014, 2018 og 2020. Det er tre piger og en dreng.

Den 7. januar 2023 havde tiltalte været ude at fiske og kom hjem ved 14-tiden. Resten af familien var hjemme. De havde det først stille og roligt. Så ville en af hans døtre over til sine bedsteforældre. Han sagde ellers, at hun skulle blive hjemme, fordi han gerne ville være sammen med hende, men hun ville ikke adlyde ham. Han blev uvenner med V1 over, at V1 også ville over til sin mor. Han sagde, at han ikke ville være alene og undvære sine børn, men V1 ville ikke høre på ham. Der var ingen af dem, der havde drukket. Så gik V1 og børnene, bortset fra den yngste, hen til bedsteforældrene. Tiltalte og det yngste barn på dengang 2 år gik i seng.

V1 og de andre børn ville ikke komme hjem. Så tog han over for at hente sin søn. Han husker ikke, hvad klokken var, men det var om aftenen, og det var mørkt. Han sagde til sønnen, at han skulle komme med, men bedstemoren, X3, blev ved med at holde fast i sønnen. Han fik ikke sin søn med. Han var der måske i 2-3 minutter. Den yngste datter sov imens derhjemme i soveværelset. De to huse ligger meget tæt på hinanden. Han gik alene tilbage til sit hus og gik i seng. V1 og børnene blev hos bedsteforældrene.

Når han og V1 har det på den måde, plejer V1 og hendes familie at rotte sig sammen. F3, V1's far, og F2, V1's bror, og kommunefogedmedhjælperen X1 kom således ind i tiltaltes hus. De var kommet for at hente tiltaltes yngste datter, der sov ved siden af tiltalte. F3 var vred og gik straks ind i soveværelset på 1. sal, hvor tiltalte endnu ikke var faldet i søvn. F3 kom med skældsord. Han tog V1's parti. Tiltalte sagde ellers til F3, at han ikke skulle være sådan, fordi den yngste datter lå og sov. F2 og X1 stod på trappen op til første sal. F3 skubbede til tiltalte, og tiltalte tog derfor fat i F3's jakke ved brystet i 1-2 sekunder og sagde, at han skulle gå. Tiltalte tog ikke fat i F3's hals. Straks derefter tog F2 fat i tiltalte ved halsen. De faldt i gangen, og tiltalte landede oven på F2 og fik fat i hans arme og fik hans hænder væk fra sin hals. Tiltalte rejste sig straks efter og gik nedenunder. X1 kiggede bare på fra trappen.

Nedenunder sagde tiltalte, at han lige skulle have sit tøj på, og at de lige måtte vente. Det var hans kommunefogeduniform, han ville have på. Den hang ved siden af døren. Politistaven og pebersprayen var altid i uniformen. Han ville tage uniformen på, fordi han ville forsvare sig selv mod F3 og F2, hvis de gjorde noget mod ham igen. Tiltalte blev i stueetagen ved døren. F2 og X1 kom ned. Han så ikke yderligere til F3, som var gået ud af huset.

Tiltalte så også V1, som var på vej ud af huset. Hun havde hentet barnet. Tiltalte var i uniform, da han så V1, og hun så ham.

Tiltalte tog pebersprayen frem og sagde til F2: "Skal du prøve den her?". Han gjorde det, fordi F2 havde taget halsgreb på ham. Da han sagde det, holdt han pebersprayen frem mod F2. Det varede 2 sekunder, hvorefter tiltalte puttede pebersprayen i lommen igen. De stod måske lidt mere end 1 meter fra hinanden, da tiltalte holdt den frem mod F2. F2 sagde ikke noget. Derefter gik de alle ud.

Der skete ikke yderligere mellem tiltalte og de andre. Han gik ud som den sidste sammen med dem.

De gik hen til V1's mor, og tiltalte tog hjem igen alene. V1 og alle børnene var taget hjem til F2.

Han ringede til politiet, da han kom hjem. Han sagde, at han havde gjort som forklaret for at forsvare sig selv.

Han tog efterfølgende til Tasiilaq og henvendte sig straks til politistationen, hvor han blev afhørt. Han fik forståelsen af, at V1's familie havde anmeldt ham i anledning af sagen.

Det er således ikke tiltalte, der har taget halsgreb på F2, men omvendt. V1's familie har anmeldt det for at redde sig selv.

Da tiltalte efter hændelserne den 7. januar 2024 sad alene derhjemme, tænkte han over tingene og besluttede, at der måtte ske ændringer. Han prøvede at finde ud af, hvor han kunne tage hen, idet livet ikke kunne fortsætte som hidtil. Arbejdet som kommunefoged var blevet for hårdt for ham.

Hans og V1's forhold var ellers stille og roligt i årene, hvor de fik de 4 børn. På et tidspunkt efter, at tiltalte havde ryddet op efter et meget voldsomt selvmord i en båd, begyndte han at få flashback og stærke reaktioner, som fik betydning for deres forhold, men dog ikke gik ud over børnene.

Arbejdet som kommunefoged stoppede den 7. januar 2023. Han fik at vide fra politimesterembedet, at han skulle stoppe.

Forholdet til V1 stoppede også, og han rejste fra [...]. Han bor nu i Tasiilaq og har en ny partner og fast arbejde på materialegården.

Vidnet F1 har for landsretten om forhold 1 forklaret, at hun havde festet nytårsaften sammen med bl.a. sin mand, X2. Da de gik fra festen, fik hun blackout ved sygehuset. Da hun kom til sig selv igen, ledte hun efter X2 i nærheden af forsamlingshuset. Hun fandt ham ved bådene. Han gik mod brandstationen, og hun fulgte efter ham. Hun husker ikke rigtig i dag, hvad hun gjorde mod X2, men hun slog ham vist. Hun blev vist ophidset på grund af en anden kvinde. Hun var meget beruset.

Hun blev taget af de to kommunefogeder og spærret inde på brandstationen med håndjern på ryggen.

Da hun var faldet til ro på brandstationen, tog kommunefogederne hende ud derfra. Hun ved ikke, hvor længe hun var derinde, idet hun faldt i søvn.

Da hun forlod brandstationen, gik hun til kajen for at falde til ro. Hun gik ned til kajen, fordi hun ikke ville have, at hendes mor, som hun boede sammen med, skulle se, at hun var fuld. Hun ville derfor først tage hjem, når hun var blevet friskere. Hun satte sig på trappen ved kajen.

Hun var ikke løbet derned, og hun havde ikke sagt noget om, at hun ville hoppe i havet.

I første omgang lagde hun ikke mærke til, om kommunefogederne fulgte efter hende, men tiltalte dukkede op på et tidspunkt og sagde, at hun skulle gå op derfra. Hun sad stille på trappen, da han kom. Den anden kommunefoged, X1, var der ikke. Hun sagde, at hun først ville gå derfra, når hun havde fået det bedre.

Så slog tiltalte hende med politistaven. Efter første slag, hvor hun sagde, at hun ikke ville gå derfra, slog han hende igen. Hun fik 4 slag i alt, et på hver arm og hvert ben. Det var hårde slag. Det hårdeste var på højre arm.

Tiltalte stod på et trin under hende på trappen og slog.

Hun græd, fordi det gjorde så ondt.

Tiltalte sagde ikke noget om, at hun var selvmordstruet.

Hun gik op, da han havde slået hende. Hun græd, fordi det gjorde så ondt. Han tog ikke fat i hende, hun gik bare med. De gik hen til hendes moster. Hendes mosters mand X4 var udenfor. Han spurgte hende, hvem det var, der var blevet slået nede ved kajen. Han havde set det. Hun sagde, at det var hende.

Hun tog ellers på arbejde efterfølgende, men de bad hende tage hjem, fordi hendes højre arm var hævet. Hun fik taget røntgenbillede af den hos jordemoderen. Der var ikke brud. Hun var tidligere blevet opereret i armen i 2021. Hun tager smertestillende piller på grund af den. Hun må ikke løfte noget, der er tungt. Hvis hun gør det, begynder det at gøre ondt igen.

Hun er sikker på, at hun ikke sagde noget til tiltalte om, at hun ville begå selvmord. Hun husker ikke, om hun hørte tiltalte sige, at han var bange for, at hun ville begå selvmord. Hun husker bare, at han spurgte hende inde på brandstationen, om hun var faldet til ro.

Hun har ikke talt med tiltalte efterfølgende.

Forespurgt, hvorfor hun først anmeldte forholdet den 17. januar 2023, har vidnet forklaret, at hun blot ringede til politiet i Tasiilaq for at spørge, om en kommunefoged måtte slå med politistav. Det var først, da hun sagde kommunefogedens navn, at politiet ville afhøre hende. Hun blev afhørt i telefonen.

Vidnet F2 har for landsretten om forhold 2-4 forklaret, at han er bror til V1, der dengang boede sammen med tiltalte. Vidnet blev ringet op den pågældende dag af sin mor, der sagde,

at tiltalte vred, og at hun ville have hjælp til at få sit barnebarn hjem til sig. Han tog hen til sine forældre, hvor V1 var sammen med nogle af børnene.

Vidnet og kommunefogedhjælperen X1 og V1 gik over til V1 og tiltaltes hus for at hente det yngste barn. Else ville have barnet. Han ved ikke, hvorfor barnet ikke kunne blive hos tiltalte. Tiltalte ville ikke lukke dem ind, så de gik og kom igen senere sammen med F3, vidnets og V1's far.

Der var ingen personer nedenunder, da de kom ind. Da de kom op på første sal for at hente barnet, havde tiltalte taget kvælertag på F3. Så greb vidnet straks ind. Han ved ikke, hvor længe kvælertaget havde varet. Han så bare tiltalte have fat i F3's hals, hvorefter han greb ind. Tiltalte havde fat om F3's hals med én hånd. Han lagde ikke mærke til, om F3 gjorde noget mod tiltalte.

Tiltalte gik nedenunder og tog sin uniform på. Den var ude i gangen. Han ved ikke, hvorfor han tog uniformen på. Da tiltalte havde taget uniformen på, tog han pebersprayen frem og holdt den i strakt arm frem mod vidnet i en afstand af 2-3 meter, mens han sagde: "Vil du prøve den?" Vidnet tænkte, at tiltalte måske ville spraye mod vidnet. Vidnet blev anspændt og vidste ikke, hvad han skulle gøre. Han sagde ingenting og holdt sig i ro. Pebersprayen var fremme i 10-20 sekunder, hvorefter tiltalte selv tog den væk.

Han har ikke tidligere oplevet tiltalte på den måde.

Vidnet var ikke bemyndiget af X1 eller andre myndighedspersoner til at gå ind i tiltaltes hjem for at hente barnet. Han var der bare som privatperson, fordi hans forældre bad ham om at hjælpe med at få barnet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Vedrørende forhold 1:

Det må efter de fremkomne oplysninger lægges til grund, at vidnet F1 var meget beruset den pågældende aften, og at hun derfor kan have svært ved at huske det samlede hændelsesforløb korrekt. Retten finder det desuden usandsynligt, at vidnet X4 fra det sted, hvor han befandt sig, har kunnet iagttage klart, hvad der foregik. Landsretten lægger på denne baggrund tiltaltes forklaring, der er fremstået troværdig, til grund for pådømmelsen af sagen.

Landsretten lægger herefter til grund, at F1, efter at være løsladt fra brandstationen, løb mod kajen, idet hun udtalte, at hun ville kaste sig i havet, og at tiltalte og kommunefogedhjælperen X1 fulgte efter hende for at forhindre dette. De fik trukket hende væk fra kajen, men hun var

fortsat meget urolig, og tiltalte slog hende derfor tre gange på armen for at få hende til at falde til ro. Han advarede hende ikke først.

Landsretten finder på dette grundlag tiltalte skyldig i forhold 1, fordi tiltalte kunne have anvendt et mindre magtmiddel, f.eks. håndjern og frihedsberøvelse, og fordi han ikke advarede F1, inden han slog.

Det kan ikke føre til et ændret resultat, men udgør dog en formildende omstændighed, at tiltalte, før han slog, havde søgt vejledning hos politiet i Nuuk.

Der er ikke ført bevis for, om F1 fik blodunderløbne mærker ved slagene.

Vedrørende forhold 2:

Tiltalte har forklaret, at han ikke tog halsgreb på F3, mens vidnet F2 har forklaret, at han så tiltalte have fat med én hånd om halsen på F3. Der er ikke ført yderligere beviser vedrørende forholdet.

Landsretten finder ikke, at den ene af disse forklaringer fremstår mere troværdig end den anden, og det er herefter ikke bevist, at tiltalte er skyldige i forholdet, hvorfor han frifindes.

Vedrørende forhold 3 og 4:

Tiltalte og vidnet F2 har samstemmende forklaret, at tiltalte iførte sig sin uniform som kommunefoged og holdt den peberspray, han var i besiddelse af som kommunefoged, frem mod F2, mens han spurgte: "Skal du prøve den?" eller lignende.

Under hensyn til effekten af at blive sprayet med peberspray i ansigtet, udgør en sådan udtalelse i situationen en overtrædelse af kriminallovens § 98, og tiltalte findes på denne baggrund skyldig i forhold 3.

Tiltalte har forklaret, at han iførte sig sin uniform som kommunefoged og truede med anvendelsen af peberspray som anført, fordi han ville forsvare sig selv i den private konflikt, der pågik.

Tiltalte er på denne baggrund også efter sin egen forklaring skyldig i forhold 4, overtrædelse af kriminallovens § 49 om stillingsmisbrug.

Efter ovenstående, og idet 60 dages anstaltsanbringelse efter sagens formildende omstændigheder og tiltaltes gode personlige forhold findes passende også efter udfaldet af landsrettens bevisbedømmelse, stadfæstes den af kredsretten idømte foranstaltning.

THI KENDES F O R R E T:

Den af kredsretten idømte foranstaltning stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Tine Rud

D O M

afsagt af Sermersooq Kredsret den 13. august 2024 Rettens nr. 1805/2023
Politiets nr. SAK-2023-1300401-204

Anklagemyndigheden mod
T
cpr-nummer [...] 1978

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Sagen er behandlet uden tiltaltes tilstedeværelse i henhold til retsplejelovens 456, stk. 3, nr. 4. Beslutning herom fremgår af retsbogen.

Anklageskrift er modtaget den 30. oktober 2023.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.**vold efter kriminallovens § 88**

ved den 1. januar 2023 i tidsrummet mellem kl. 04.00 og 07.00 ved havnen i [...], under tjeneste som kommunefoged ved Grønlands Politi, at have slået F1 flere gange på kroppen med en politistav, hvorved F1 pådrog sig blodunderløbne mærker.

2.**vold efter kriminallovens § 88**

ved den 7. januar 2023 ca. kl. 20.00 i [...], med to hænder at have taget fat om halsen på F3 og klemte til i flere sekunder, hvorved F3 pådrog sig ømhed på halsen.

3.

trusler efter kriminallovens § 98

ved den 7. januar 2023 ca. kl. 20.00 i [...], i forlængelse af det i forhold 2 passerede, under tjeneste som kommunefoged ved Grønlands Politi, at have rettet en peberspray mod F2 og udtalt "una misiisvii?" (oversat til dansk "skal du prøve denne her?") eller lignende til F2, hvilket fremkaldte alvorlig frygt for F2's liv, helbred eller velfærd.

4.

stillingsmisbrug efter kriminallovens § 49,

ved den 7. januar 2023 ca. kl. 20.00 i [...], i forbindelse med det i forhold 3 passerede, at have misbrugt sin stilling som kommunefoged ved Grønlands Politi til at krænke privates eller det offentliges ret eller interesser, idet T uden tjenstlig anledning iførte sig patruljebukser og patruljebakke samt fremtog en af politiet udleveret peberspray, som han anvendte til at true med i en privat konflikt.

Påstande

Anklagemyndigheden har fremsat påstand om ubetinget anbringelse i anstalt i ikke under 60 dage.

T har nægtet sig skyldig.

T har fremsat påstand om frifindelse.

Sagens oplysninger Forklaringer

Der er under sagen afgivet vidneforklaringer af X4, F1, V1 og F2.

Forklaringerne, der alle blev afgivet under hovedforhandlingen den 13. august 2024, er refereret i retsbogen og gengives ikke i dommen.

Dokumenter

Af mail af 14. marts 2023 fra X5, sekretariatschef ved Grønlands Politi, til Politiklagemyndigheden fremgår blandt andet:

"Kommunefogeder har selvstændig politimyndighed, og er underlagt samme regler vedrørende anvendelse af magtmidler som polititjeneste- mænd.

Det vil sige, at kommunefogeder skal følge reglerne i Politilov for Grønland og Magtmiddelbekendtgørelsen for Grønland. (...)

Kommunefogederne bliver løbende undervist i anvendelse af magtmidler, og i hvordan anvendelse af magtmidler skal indberettes. Da kommunefogeder ikke får udleveret en politi-PC eller lignende, fungerer indberetningen af magtmidler helt lavpraktisk således, at kommunefogederne indberetter oplysninger om eventuel anvendelse af magtmidler til den lokale politistation, hvor det lokale politi sørger for at lave en elektronisk magtmiddelindberetning i overensstemmelse med reglerne herom."

Af slide vedrørende brug af stav, Kommunefogedkursus 2016, af 05. juli 2023, fremgår blandt andet, at "før stav tages i brug med henblik på rydning af gader, bygninger mv., for et større antal personer, skal det så vidt muligt tilkendes gives vedkommende, at kommunefogeden har til hensigt at bruge stav, hvis ikke kommunefogedens påbud efterkommes. Det skal endvidere så vidt muligt sikres, at vedkommende har mulighed for at efterkomme påbud- det.". Det fremgår videre, at nødværge omfatter afværgelse af et påbegyndt eller overhængende angreb på en person, og at nødret omfatter at afværge af fare i øvrigt for personers liv eller helbred.

Personlige oplysninger

T er ikke tidligere foranstaltet.

Sagsbehandlingstid

Anklageskriftet af 31. august 2023 er modtaget i retten den 30. oktober 2023 og vedrører forhold fra januar 2023. Sagens skulle have været hovedforhandlet i juni 2024, men blev ud-sat til 14. august 2024, hvor den blev gennemført.

Retten's begrundelse og afgørelse Om skyldspørgsmålet

Forhold 1

Efter forklaringerne fra X4 og F1, der på dette punkt er overensstemmende, lægger retten til grund, at tiltalte, mens han var i tjeneste som kommunefoged, tidligt om morgenen den 01. januar 2023 slog F1 med den til ham i kraft af hans stilling som kommunefoged udleveret politistav. Efter F1's sikre forklaring herom, og idet hun trods beruselse efter retten's vurdering har givet en mere nøjagtig gengivelse af hændelsen, lægger retten videre til grund, at F1 sad på den øverste del af trappen ned mod kajen, at F1 og tiltalte havde fronten mod hinanden, og at tiltalte slog F1 flere gange på armen og en enkelt gang på kroppen. Det forklarede af X4 om, at F1 blev slået bagfra og faldt om, kan herefter ikke anses for udtryk for, hvad der faktisk skete, og må henføres til vidnets afstand til hændelsen, samt lysforholdene på tidspunktet.

Retten finder efter bevisførelsen, at tiltalte ikke har haft en legitim grund til at slå F1 med politistaven, da der er ikke fremkommet sikre støttepunkter for, at denne magtanvendelse var begrundet i situation. Retten har i den forbindelse lagt vægt på, at F1 alene sad på trappen, og at hun ikke på det foreliggende var aggressiv, udadreagerende eller på anden vis ud- gjorde en trussel mod tiltalte eller andre. Det forhold, at F1 muligvis har udtrykt tanker om selvmord over for tiltalte, og at tiltalte som følge heraf har frygtet for hendes liv eller helbred, hvis

hun ikke flyttede sig fra trappen, kan ikke føre til en anden vurdering, idet retten finder, at brug af staven under sådanne omstændigheder ikke var nødvendig som magtmiddel. Tiltalte er derfor i tjeneste som kommunefoged åbenbart gået udover sine beføjelser, hvorfor anvendelsen af politistaven mod F1 udgjorde vold, jf. kriminallovens § 88. Tiltalte er derfor skyldig i forhold 1.

Forhold 2, 3 og 4

Retten lægger efter de samstemmende og troværdige forklaringer fra V1 og F2 til grund, at tiltalte den 07. januar 2023 efter en uoverensstemmelse mellem tiltalte og V1 befandt sig i deres fælles bolig sammen med deres yngste barn. Retten lægger videre til grund, at V1, F2, deres far, F3 og kommunefogeden X1 indfandt sig på adressen med henblik på at hente barnet, samt at tiltalte ikke indvilligede i udlevering af hende, hvilket medførte en kontrovers mellem parterne. Retten lægger endelig til grund, at tiltalte under kontroversen tog sin uniform på, trak den til ham udleveret peberspray og, mens han pegede på F2, udtalte: "skal du prøve den her" eller lignende.

Efter F2 sikre og detaljerede forklaring herom, finder retten det bevist, at tiltalte under kontroversen med én hånd tog kvælertag på F3 og klemte i nogle sekunder, indtil F2 ved magt afbrød tiltalte heri. Tiltalte er derfor skyldig i forhold 2, idet alene ved at have taget kvælertag med én hånd.

Henset til omstændighederne under hvilke tiltalte trak pebersprayen og udtalte "skal du prøve den" eller lignende, finder retten, at der var tale om en trussel om at bruge pebersprayen mod F2. Retten finder dog, når pebersprayens karakteristika og politiets saglige brug af sådanne tages i betragtning, at en trussel herom ikke er egnet til at fremkalde alvorlig frygt for nogens liv, helbred eller velfærd. Truslen er således ikke omfattet af kriminallovens § 98, hvorfor tiltalte frifindes i forhold 3.

Da det under de konkrete omstændigheder findes ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte, da han under episoden iførte sig sin kommunefogeduniform og fremtog den af politiet udleveret peberspray, hverken var i tjeneste som kommunefoged eller havde en saglig grund til at træde i tjeneste, finder retten det bevist, at tiltalte foretog disse handlinger men henblik på at søge at bruge den autoritet og eventuelle beføjelse til magtanvendelse, der ligger i stillingen som kommunefoged i en privat konflikt. Tiltalte har derfor misbragt sin stilling og findes skyldig i forhold 4 ved overtrædelse af kriminallovens § 49, stillingsmisbrug.

Om foranstaltningen

Efter en samlet vurdering fastsættes foranstaltningen til anbringelse i anstalt i 60 dage. Henset til alvoren af forholdene, særligt for så vidt angår den ubeføjede magtanvendelse i forhold 1 og stillingsmisbruget i forhold 4, der begge udgør et klart brud på den tillid og det ansvar, der påhviler ordensmagten og de personer, der udfører tjeneste inden for denne, finder retten, at anbringelsen skal ske ubetinget.

Efter retsplejelovens § 480, stk. 1 betaler statskassen sagens omkostninger.

Thi kendes for ret:

T idømmes anbringelse i anstalt for domfældte i 60 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Andreas G. Husum
Midlertidig kredsdommer

Den 13. august 2024 kl. 10.15 holdt Sermersooq Kredsret offentligt retsmøde i retsbygningen i Tasiilaq.

Midlertidig kredsdommer Andreas G. Husum behandlede sagen. [...] og [...] var domsmænd.

[...] var tolk.

Reglerne i retsplejelovens § 42 og § 52, stk. 2 er overholdt. Rettens nr. 1805/2023
Politiets nr. SAK-2023-1300401-204

Anklagemyndigheden mod
T
cpr-nummer [...] 1978

[...]

X4 forklarede på grønlandsk, der blev oversat til dansk af tolk [...], blandt andet, at han ikke ved, hvem de involverede personer er, men han så dem ad vinduet. Han gik ud og så, at den ene person – manden – var i gang med slå den anden person – kvinden. Han så først, at det var en af kommunefogederne og senere kunne han også se, hvem kvinden var. Han kunne dog ikke i første omgang genkende kommunefogeden. Kvinden faldt omkuld, efter at kommunefogeden slog hende anden gang. Det var først ved butikken, at vidnet genkendte manden. De havde to kommunefogeder i [...] den lavere af dem hedder T, og den anden hedder X1. Det var T, der slog kvinden. Han kunne se, at det var kommunefogeden, da han havde patruljebukser på, lige- som han kunne genkende ham, da han kom nærmere. På det tidspunkt kendte han begge kommunefogederne.

Den morgen, da han gik mod brandstationen, var begge kommunefogederne der. Der var fulde personer hjemme hos vidnet, så han var gået ned til brandstationen for at hente kommunefogederne, så de kunne smide dem ud. Der var ikke andre kommunefogeder den gang.

De plejede desuden at bruge brandstationen som detention. Han har kendt kommunefogederne i lang tid, da de kommer fra samme bygd.

Kvinden, som T slog, er hans kones søsters datter, der er gift med købmanden. Så han kender også hende. Hun har desuden fortalt vidnet, at T har slået hende. Han kan ikke huske hendes navn, men hun er i Nuuk lige nu. Adspurgt af anklageren, om hun kunne hedde F1, forklarede vidnet, at hun hedder [...] til efternavn, da hun er gift med X6. Han så, at kommunefogeden løftede armen og slog hende hårdt. Hun faldt efter andet slag. Inden da stod de begge op.

De havde ikke fronten mod hinanden. Begge kommunefogeder stod med front mod hende, efter at hun var faldet. Begge kommunefogeder var der. Foreholdt fra afhøringsrapport af 13. marts 2023, hvoraf blandt andet fremgår, at der ikke var andre til stede, forklarede vidnet, at da T var ved at slå F1, var der folk omkring hende, men da han færdig med slå hende, var de andre gået hjem, da det var så sent. Men den anden kommunefoged var der, og de to kommunefogeder stod ved siden af hinanden. F1 havde ryggen til T, da han slog hende, og det var først efter at hun faldt, at hun lå på jorden. Hun stod stille, da han slog hende. Efter hun var faldet, gik vidnet ind i huset igen. Han så hende blive slået to gange. Han så ikke, hvor hun blev slået, men det var bagfra. Han så ikke, hvad det var, han slog hende med. Det var mørkt og han var langt væk, så det var svært at se, men han går ud fra, at det var med den politistav, som kommunefogederne har. Han formoder, at det var med staven, da han tidligere har set T bruge staven til at slå med. Vidnet stod ca. 70 meter fra, hvor det skete. Foreholdt, at han tidligere skulle have forklaret, at det var ca. 30 meter, forklarede vidnet, at han ikke husker, hvad han har forklaret til politiet, men det var mellem 30 og 70 meter fra hvor han stod og derhen. Der var lyst, hvor det skete, da de stod mellem gadelygterne.

F1 har ikke over for vidnet nævnt andet, end at T havde slået hende med noget. Hun har ikke nævnt noget om, at hun havde ondt. Foreholdt fra afhøringsrapport af 18. januar 2023, hvoraf fremgår, at F1 skulle have sagt, at hun havde kraftige smerter, forklarede vidnet, at det først var da hans kone sagde det til ham, at han vidste, at F1 havde kraftige smerter.

[...]

F1 forklarede på grønlandsk, der blev oversat til dansk af tolk [...], blandt andet, at hun den 01. januar 2023 tidligt om morgenen sad på den øverste del af trappen ved kajen. Hun gik nedad, og daværende kommunefoged T sagde til hende, at hun skulle komme op igen. Hun svarede, at hun ville sunde sig, hvorefter han slog hende på armen og så på hoften og sagde, at hun skulle komme op. Hun gentog, at hun ville slappe af først. Han slog hende derefter igen to gange; han slog hende i alt fire gange. Hun ved ikke, hvorfor han slog hende, og han sagde ikke andet, end at hun skulle op igen. Det var mest på armen, at han ramte hende, og hun fik blå mærker og kunne ikke bruge sin arm ordentlig i flere måneder. Han slog hende med politistaven. Hun fik ikke noget varsel, inden han slog hende.

Foreholdt fra afhøringsrapport af 18. januar 2023, hvoraf fremgår, at T skulle have sagt, at hun skulle gå fra stedet, da hun var selvmordstruet, forklarede vidnet, at hun ikke husker at have forklaret sådan til politiet. Hun tænker aldrig selv sådan nogle tanker, men hun bryder sig ikke om at se tiltalte og opsøger ham aldrig selv. Hun nævnte ikke noget vedrørende selvmord over for tiltalte. Hun husker ikke, om der var andre til stede, men hun føler, at der ikke var andre. Hun sad ned, da han slog hende.

De havde fronten mod hinanden. Hun skulle sunde sig, da hun var beruset som følge af alkoholindtagelse, så hun kunne blive rolig og komme hjem. Hun var beruset i en sådan grad,

at hun var ubevidst, men blev senere bevidst igen. Efter hendes opfattelse havde hun ingen skyld i det passerede.

Forholdt fra afhøringsrapport af 13. marts 2023, hvoraf fremgår, at det var vidnets opfattelse, at magtanvendelsen var selvforskyldt, forklarede vidnet, at hun ikke husker at have forklaret sådan til politiet.

Hun sad på det øverste trin af trappen ned til kajen, tættest på butikken. Trappen fører ned til kajen. Der var is, fordi det var vinter. Hun husker ikke højden på trappen. Hændelsen skete, efter at hun havde fået bevidstheden igen.

I 2021 blev hun opereret to gange i armene og har fået at vide, at hun ikke må bruge armene til at løfte noget, og hun må ikke anstrenge dem. Disse eftervirkninger var deslige gældende i 2023.

[...]

V1 mødte som vidne og oplyste, at hun tidligere var kæreste med tiltalte, men at de gik fra hinanden sidste år. De har fire børn sammen på henholdsvis 4, 6, 10 og 14 år.

[...]

V1 forklarede på grønlandsk, der blev oversat til dansk af tolk [...], blandt andet, at Episoden den 07. januar 2023 fandt sted hjemme hos hende og tiltalte. Det startede med, at deres børn X8 og X9 gerne ville sove hos deres bedsteforældre; vidnets forældre. De spurgte derfor tiltalte, om de måtte gå derhen. Tiltalte ville imidlertid ikke have, at de yngste skulle sove derovre, og begyndte at blive sur. Vidnet sagde, at pigerne gerne måtte sove der én nat. X8 begyndte at tage sit tøj af, så hun alene var iført sit undertøj. Dette gjorde X9 dog ikke, hvorfor tiltalte blev mere vred. På et tidspunkt sagde tiltalte, at de skulle gå ud, da de sagde ham imod. Da de skulle til at gå ud, tog han fat i armen på X10 og bragte hende op i soveværelset. Vidnet og de tre andre børn, X8, X9 og X11 løb derefter hjem til vidnets forældre. Tiltalte blev ikke rasende, men vred, hvilket kom til udtryk ved, at han havde et vredt udtryk i ansigtet.

Da de kom ind hos vidnets forældre, ringende tiltalte og sagde, at de skulle komme tilbage. Vidnet sagde, at hun ikke turde, og efter det forsøgte tiltalte at ringe flere gange, og vidnet sagde nej flere gange. Tiltalte kom derefter hjem til vidnets forældre, hvor han tog fat i X11's arm og forsøgte at trække ham ud. Vidnets mor sagde, at tiltalte ikke skulle behandle børnene sådan. Vidnets mor tog X11 i den anden arm, så tiltalte og vidnets mor trak i hver deres arm på X11. Tiltalte truede herefter med at slå vidnets mor, idet han lavede en slå bevægelse to gange, dog uden at røre hende. Herefter gik vidnets mor ud og råbte efter hjælp. Det hele skete, mens vidnets far var ved at hente vand fra taphuset. Efter at det var sket, gik tiltalte tilbage til deres hus til X10, der græd voldsomt. Mens vidnets mor råbte efter hjælp, blev han irriteret på hende og spurgte ”hvad er du for en?”. X10 var alene i 10 – 15 minutter i deres hus. De andre blev hos hendes forældre. Vidnet ringede derefter til politiet, så X10 kunne føle sig tryk. Da kommunefogeden X1 var kommet, gik vidnet, kommunefogeden og hendes lillebror, F2, der også var kommet, over til huset for at hente X10, men tiltalte låste døren, da de kom. Vidnet låste døren op, hvorefter kommunefogeden gik ind og sagde til tiltalte, at de ville hente X10. Tiltalte svarede, at de skulle vente udenfor ved indgangen. Vidnet ringede til sin far, der også kom hen til huset. De fik åbnet døren, og F2 og vidnets far gik ind og ovenpå, mens vidnet og kommunefogeden ventede udenfor. Vidnets far sagde

til tiltalte, at de hentede X10, hvilket fik tiltalte til at rejse sig og skubbe vidnets far i brystet, skubbe ham op ad vægge og tage kvælertag på ham. Vidnet så det ikke selv. Det var F2, der så det, og det var også ham, der fjernede tiltalte fra vidnets far. Hun har fået det fortalt af F2. Imens det skete, stod hun udenfor, og hørte at hendes far sagde, at de var der for at hente X10, hvorefter hun hørte støj, og hun sagde til kommunefogeden, at han skulle gå op og se, hvad der skete. De gik begge ind og ovenpå. Hun tog herefter X10, der græd, og gik nedenunder og udenfor med hende. Efter hun var gået ned, kom tiltalte ned og gik udenfor. Da hun var ved at give X10 tøj på – på vej ud – kunne hun høre tiltalte sige til F2, ”vil du opleve den her spray?”, hvortil F2 svarede, ”jeg har ikke gjort dig noget, jeg har bare fjernet dig”.

[...]

F2 forklarede på grønlandsk, der blev oversat til dansk af tolk [...], blandt andet, at den pågældende dag ringede hans mor til ham, da tiltalte var vred. Vidnet gik derfor over til sine forældre. Tiltalte var allerede gået derfra, da han ankom. Da V1 gerne ville have sit yngste barn tilbage, ringede de til politiet og kommunefogeden X1 kom, hvorefter vidnet, V1 og kommunefogeden gik hjem til V1 og tiltalte for at hente barnet. Da de kom derhjem, spærrede tiltalte vejen for kommunefogeden. Vidnet ved ikke, hvorfor tiltalte gjorde det. Det skete i indgangen til huset, hvor tiltalte afviste kommunefogeden. Kommunefogeden reagerede ikke, og de gik bare ud igen. På daværende tidspunkt var tiltalte også kommunefoged. Da de var gået, gik de tilbage til vidnets forældres igen, og derefter tilbage til tiltaltes og V1's hus; denne gang sammen med vidnets far, F3. Da de kom ind, gik F3 først ind, og var også den første der kom op ovenpå.

Vidnet gik efter og så, at tiltalte havde taget kvælertag på F3. Vidnet gik imellem de to, lagde armen om nakken på tiltalte og tvang ham fremad og ned på gulvet. Han holdt taget om tiltalte, indtil han blev slap. Fra vidnet kom op og så, at tiltalte havde taget kvælertag på F3, til vidnet fik tiltalte til at slippe, gik der meget kort tid. Han mistede sin far af syne, da han gik ovenpå, og der gik ca. 5 sekunder, inden han så ham igen, og der havde tiltalte fat i ham. Tiltalte holdt om F3's hals i strakt arm, og vidnet kunne se, at tiltalte trykkede om halsen, ligesom han kunne se, at F3 havde smerter der, hvor tiltalte havde holdt, idet F3, efter at tiltalte havde sluppet, holdt sig til halsen. Vidnet lagde ikke mærke til, om F3 havde mærker på halsen. Efter at vidnet og tiltalte var landet på gulvet, slap vidnet tiltalte, og tiltalte sagde, at vidnet skulle vente. De gik derefter nedenunder, hvor tiltalte tog politiuniform på og tog politisprayen og holdt den mod vidnet. Han husker ikke, om tiltalte sagde noget. Hans sagde måske, ”skal du opleve det her?” eller lignende. Tiltalte bad kun vidnet om at vente. Da tiltalte gik nedenunder, fulgte de efter. Han husker ikke, hvor langt de stod fra hinanden, da tiltalte holdt politisprayen mod ham; måske 2 – 3 meter. Da den anden kommunefoged kom ind, var politisprayen dog meget tæt på kommunefogeden. Da de gik ned, fulgte vidnet blot efter og kiggede bare på tiltalte. Vidnet var ikke truende over for tiltalte, og det var der heller ingen af de andre, der var.

[...]

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 17.04.

Andreas G. Husum Midlertidig kredsdommer